

URÅD

Af Asger Aamund, den 30. september 2016

Formanden for FNs Menneskerettighedsråd (UNHRC), den islamiske Prins Zeid Ra'ad al-Husseini leverede for nyligt en opsigtsvækkende tale i den hollandske regeringsby Haag. Prinsens indlæg vakte stor begejstring blandt de indbudte tilhørere, men undren og hovedrysten mange andre steder. I sin tale opridsede UNHCR-formanden en superliga af internationale skurke, der var ansvarlige for næsten alt ondt i denne verden. Det var naturligvis Islamisk Stat på den ene side, men på den anden side stod en samling lignende djævle, der nok ikke strøede om sig med afhuggede hoveder, men som alligevel, hvad angår taktik og ideologi, kunne sammenlignes med IS. Det drejer sig naturligvis om islamkritiske personligheder som Trump, Le Pen, Orban, Wilders og Farage. Ved at sammenligne enhver kritik af den hastigt fremadstormende islamiske samfundsmode med de endeløse grusomheder begået af Islamisk Stat, betegner FNs prins Zeid således al kritik af islam som værende kriminel.

Hermed har den nuværende Rådsformand fortsat UNHRC's konsekvente antidemokratiske linje fra de seneste 25 år. FN vedtog i 1948 en deklARATION om universelle menneskerettigheder, der med vekslende held har været grundlaget for FNs ideologiske arbejde frem til 1994, hvor der begyndte at komme ridser i lakken. Samme år vedtog de islamiske stater samarbejdsorganisation OIC på et møde i Egypten den berygtede Cairo Deklaration, der bestemte, at alle menneskerettigheder skal fastsættes ud fra islamisk lov, som er en frontal kollision med både ånd og bogstav i FNs originale erklæring om menneskerettighederne fra 1948. Der er således intet håb for kvinder i islamiske samfund, der fortsat bestemmer, at det er en menneskeret for kvinder at være tildækkede og at være udstyret med en mandlig formynder, der bestemmer over deres liv og færden. I takt med den tiltagende islamiske indflydelse i FN blev Cairo erklæringen nogle år senere medtaget i FNs officielle menneskerettighedsdokumenter, hvilket reelt blev begyndelsen til enden på de demokratiske landes respekt for FNs indsats for frihed og retssikkerhed.

FNs etiske deroute kulminerede foreløbigt med Generalforsamlingens resolution i 2007 om 'bekæmpelse af religiøs forhånelser', som var en utilsløret beskyttelse af den islamiske samfundsmode i al sin grusomme praksis. Hermed har FN imødekommet de islamiske krav om, at menneskerettigheder set gennem et islamisk perspektiv nu er dominerende i FNs arbejde. UNHRC's vigtigste komité er rådets Advisory Committee, som har ansvaret for, at FNs principper om menneskerettigheder indføres og opretholdes i alle medlemslandene. Hvem er så den indflydelsesrige formand for dette råd? Mon ikke det er en svensker, nordmand eller hollænder? Nej da, det er naturligvis Saudi-Arabiens FN ambassadør, der repræsenterer et land med 200 offentlige henrettelser om året plus det løse med mange afhuggede lemmer for mindre forseelser. Hertil omvendt bevisbyrde i retssystemet, dødsstraf for islamkritik og ekstrem kvindeundertrykkelse.

UNHRC opererer nu med en islamisk dagsorden med et fast punkt på alle møder: en fordømmelse af Israel og en total tavshed overfor den tiltagende forfølgelse af jøder i både Europa og de islamiske stater. I begyndelsen af 1900-tallet var der 2 millioner jøder i den arabiske verden (DR2). I dag er der under 500 tilbage. Jødiske familier bliver chikaneret og forulempet overalt i Europa, hvor der er muslimsk indflydelse. Frankrig er ved at blive tømt for jødiske medborgere. Den islamiske antisemitisme og vores egen passivitet fører naturligvis ikke til et nyt Holocaust med gaskamre og folkemord. Snarere vil se en 'Endlösung Light', der betyder, at Vesteuropa og de islamiske stater om få år kan erklære sig for 'Judenrein', samtidig med at vi hårdnakket ignorerer exodus i vor tid. FNs antiisraelske og anti-jødiske holdninger har nu ført til at enkelte modige personligheder har slået bremserne i. Den ansete juraprofessor og tidligere rigsadvokat og justitsminister i Canada, Irwin Cotler har afslået alle opfordringer om et samarbejde med UNHRC, der ifølge

Cotler har gjort sig skyldig i en " diskriminerende handlemåde uden fortilfælde" (OrdetOgIsrael.dk). Cotler henviser til, at UNHRCs resolutioner kun indeholder en fordømmelse af Israel, mens andre lande går fuldstændig fri. Og det er jo rigtigt nok. Hvor var UNHRC under folkedrabet i Darfur, der kostede over 300 000 mennesker livet? Tavshed. Der var jo islamiske aktører. Hvor er UNHRC i stedfortræderkrigene mellem Iran og Saudi-Arabien i Syrien, Irak og Yemen. Tavshed. Det er jo islamiske aktører. Hvor er UNHRC i Venezuela hvor millioner af mennesker i den socialistiske ruinstat står over for reel hungersnød? Tavshed. Det er bedre at holde fokus på Israel, som er UNHRCs hovedfjende.

Hvor er vores demokratiske og frihedselskende Danmark henne i dette glidende sammenbrud af moral og anstændighed? Vi har valgt at se den anden vej. Det, man ikke ser, har man ikke ondt af. Og så er vi jo ikke islamofobere, vel?